

Forslag til forespørgselsdebat, om hvordan vi sikrer, at det skal kunne betale sig at være lønmodtager i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Finn Karlsen, SIUMUT)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Det er en meget vigtig debat medlem af Inatsisartut Finn Karlsen lægger op til:

Hvordan sikrer vi, at det skal kunne betale sig at være lønmodtager i Grønland?

Spørgsmålet kunne også lyde; ***hvor meget skal man have i løn, før det kan betale sig at være lønmodtager?***

Eller; ***hvor lidt skal der udbetales i sociale overførsler, før det kan betale sig at tage at være lønmodtager?***

Når en person skal træffe en beslutning om vedkommende vil have et job eller tage en uddannelse, så er det afgørende, at vedkommende får noget ud af det. Lønnen er ikke det eneste der har betydning, men eftersom boligsikring, tilskud til børnehave, kontanthjælp og andre offentlige ydelser bliver reducerede, når personen får job, kommer dette til at få betydning for, hvor godt det kan betale sig for vedkommende at tage på arbejde.

Der er tale om et yderst komplekst problemfelt, hvor der samtidigt skal ske ændringer i mange forskellige lovkomplekser. F.eks. arbejdsmarkeds- og boliglovgivningen, der ikke kan behandles hver for sig, fordi de to lovgivningsområder hænger nøje sammen.

Sagt meget simpelt, så kan man gøre det mindre fordelagtigt at modtage hjælp fra det offentlige eller man kan gøre det mere fordelagtigt at tage på arbejde eller at tage en uddannelse.

Alle analyser viser, at en uddannelse med erhvervskompetence er vejen til et godt arbejdsliv med en stabil indkomst og dermed frihed som menneske til at udvikle sig selv og forsørge sig selv og sin familie, samt aktivt deltage i samfundslivet.

Det er netop disse samspilsproblemer, som Naalakkersuisut med sin 2025-plan nu har sat fokus på at finde løsninger på. Dette arbejde skal ske i tæt dialog med arbejdsmarkedets parter og kommunerne.

For at råde bod på disse samspilsproblemer, er der hovedsageligt to knapper, som det er oplagt at skruer på – sociale ydelser og skat. Men der er ingen nemme løsninger. Løsninger skal findes i en helhedsorienteret indsats, der dækker mange aspekter, også aspekter, som vi normalt ikke forbinder med arbejdsmarkedspolitik.

Her og nu har Naalakkersuisut et forslag om, at nedsætte et beskæftigelsesråd, hvor vi i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og kommunerne, finder frem til de nødvendige løsninger på de alvorlige strukturproblemer på arbejdsmarkedet. Rådet skal kikke på udvalgte

udfordringer i forhold til beskæftigelsen. Der lægges op til at rådet skal tage følgende problematikker og udfordringer op på deres første møder:

Ungdomsarbejdsløsheden

Lediges ret til handlingsplan og vejledning

Rådighedsbegrebet

Bedre strukturovervågning

Det rummelige arbejdsmarked

Begrænsning af antallet af udefrakommende ufaglærte arbejdstagere

Et nationalt jobmarked

Naalakkersuisut ønsker at alle i dette land laver noget de har lyst til og laver noget der gør dem glade og stolte hver morgen de står op. En mening med livet.

Nogle finder en mening med livet i deres venner og familie, i deres fritidsinteresser, i vores storslåede natur og endelig er der nogle som finder meningen med livet i deres arbejde.

Et af de fineste mål for vores arbejde i Inatsisartut og Naalakkersuisut, må være at gøre hvad vi kan for at samfundet har de rammer, der giver folk mulighed for selv, at vælge en mening med livet. Og ikke mindst giver folk muligheder for at forfølge deres mål i livet.

En del af disse rammer vil naturligt være at give vores børn en opvækst og folkeskolegang, der gør det muligt for dem, selv at kunne vælge hvilket arbejde de ønsker sig som voksne.

Med disse ord ønsker vi en god debat og ser frem til at vi forhåbentlig kan enes om en fælles vision for arbejdsmarkedet.